

gajnik, gospod dr. Klement Seshun, dvorni in sodni odvetnik, Dunaj, I. Singerstrasse šte. 7.

14. občni zbor je za leto 1902/1903 izvolil sledeče gospode v odbor: Jak. Pukla, c. kr. nadporočnika v ev., sodnega tolmača bolg., hrv., slov. in srbskega jezika, posestnika itd., predsednikom; dr. Mirko Ploja, vit. Franc Jožefovega reda, c. kr. dvornega svetnika v upravnem sodišču, drž. poslanca, I. podpredsednikom; dr. Franč. Simoniča, c. k. kustosa v vseučiliški knjižnici; dalje so bili izvoljeni gg.: I. blagajnikom dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju, I. Singerstrasse 7; II. blagajnikom dr. Janko Babnik, c. kr. sekcijski svetnik v justičnem ministrstvu; I. tajnikom dr. Božidar Stegu, c. kr. tajnik v justičnem ministrstvu; II. tajnikom dr. Franč. Vidic, c. kr. urednik drž. zakonika; za odbornike: monsign. Franč. Jančar, papeški častni komornik, župnik nemškega vit. reda itd., Ivan Luzar, višji revident pri ravnateljstvu južne železnice, Žiga Sežun, c. kr. kontrolor v blagajnici državnih dolgov; odbornikov namestniki: dr. Jos. Mantuani, c. kr. amanuensis v dvorni knjižnici, profesor glasbe itd., dr. Ant. Hinterlechner, c. kr. pristav geološkega drž. zavoda, dr. Anton Povšič, c. kr. tajnik pri najvišjem in kasacijskem sodišču; pregledovalci: dr. Vladimir Globočnik pl. Sorodelski, c. kr. dvorni svetnik v finančnem ministrstvu, dr. Anton Primožič, vitez Franc Jožefovega reda, prideljen c. kr. ministrstvu za nauk in bogočastje, Bogdan Trnovec, c. kr. nadsodišča svetnik, prideljen c. kr. najvišjemu in kasacijskemu sodišču; pregledovalcev namestniki: Karel Dolenc, c. kr. pristav pri najvišjem računskiču, Alojzij Karba, c. kr. poštni pristav, Josip Premern, c. kr. kontrolor poštne hranilnice.

Zagreb.

Razne novice. Dne 31. decembra 1902 je bila glavna skupščina „Hrvatskoga pedagoško-književnoga zbora“ v dvorani „Učiteljskega doma“. Na tej skupščini je bil odkrit doprni kip ustanovitelja organizacije hrvaškega učiteljstva Ivana Filipovića. Kip je izdelal hrvaški umetnik profesor Robert Frangeš. Zborovanju je prisostvovalo lepo število članov, potem zagrebško učiteljstvo in mnogo druge odlične gospode. Skupščini je predsedoval predsednik „Zbora“ gosp. Ante Cuvaj. Zaradi velikih zaslug, ki so si jih pridobili za „Zbor“, so bili imenovani na tej skupščini častnim članom predsednik g. Ante Cuvaj, žup. šol. nadzornik v Zagrebu g. Djuro Prejac in žup. šol. nadzornik v Požegi g. Dragotin Pavić. Pravim članom so bili imenovani g. Josip Ciganović, ravnatelj v Ogulinu, ter gg. Stjepan Širola in Matija Lisac, učitelja v Zagrebu. Dopisujočim članom so bili izbrani gg. Dragotin Jovan, Dragotin Šiler in Vilko Popović, učitelji v Zagrebu, ter g. Josip Knežević, ravnatelj v Slunju. Za nadaljno triletno dobo je bil izvoljen predsednikom „Hrv. pedagog.-knjiž. zbora“ g. prof. Tomislav Ivkanec, za tajnika g. Josip Kirin, za blagajnika g. Josip Klubučar, za varuha šolskega muzeja g. Josip Medved in za varuhinjo oddelka za ženska ročna dela gdč. Klotilda Cvetišić. To so imena, ki jih dobro pozna tudi slovensko učiteljstvo še izza glavne skupščine „Zavezine“ v Ljubljani l. 1898. — Doslej je dobivalo hrvaško učiteljstvo certifikate za nižnjo vožnjo po državnih železnicah. Doznalo se je pa, da ne daje več ravnateljstvo drž. železnice učiteljstvu stalnih certifikatov s fotografijo za nižnjo vožnjo. Da pa ostane ta dobrota še nadalje hrvaškemu učiteljstvu, odpošlje „Saveza hrv. učiteljskih društava“ dva člana k trgovinskemu ministru v Budimpešto, da mu izroči primerno peticijo. Da bi jo le z

uspehom! — Dne 27. decembra 1902 je umrl v Zagrebu profesor glasbe Anton Stöckl, ki je bil rojen l. 1851. v Ljubljani. Njegov oče je bil ljudski učitelj, in tudi pokojnik si je izbral najprej učiteljski stan ter je služboval nekaj časa v Krašnji na Kranjskem. Kmalu pa se je popolnoma posvetil glasbi. V Zagrebu je bival od l. 1882. V zadnjem času je poučeval glasbo tudi na moškem učiteljskem v Zagrebu.

Književnost in umetnost.

Zvonček, list s podobami za slovensko mladino, ima v 1. številki to-le bogato vsebino: Razbojnik. O. Zupančič. Pesem. — Zimska pesem. Dr. Fr. Zbašnik. Pesem. — Savi. N. Pretko. Pesem. — Z doma. E. Gangl. Povest s podobo. — Bajka v tihem večeru. C. Slavin. Bajka. — Za deveto goro. Igor. Pesem s podobo. — Sveti trije Kralji. C. Slavin. Pesem. — Iz knjige prirode. Solovej. Prirodoslovni spis. — Slava Bogu v višavi! Podoba v barvotisku. — Za novo leto. A. Medved. Pesem. — Tonček. A. Rapè. Povest. — Božična pesem. Fr. Žgur. Pesem. — Pesem o novem letu. Fr. Žgur. Pesem. — Mladi ljudje. S. P. Pesem. — Po praznikih. J. Barbič. Povest s podobo. — Za sinom. Vojanov. Balada. — Pouk in zabava. Rebus in novice. — Vabilo in priporočilo. — Slovenci smemo biti v resnici ponosni, da imamo tak mladinski list, ki se ne morejo z enakim ponašati niti drugi, bogatejši narodi. Dolžnost vsakterega učitelja in sleherne učiteljice je, da deluje z vsemi močmi, da se „Zvonček“ čim bolj razširi. Samo malo dobre volje je treba, pa vsak dosedanji „Zvončekov“ naročnik lahko pridobi vsaj še enega novega naročnika. Tako bi se hipoma izdatno dvignilo „Zvončkovo“ gmotno stanje, in naša mladina bi imela list, ki bi ji bil v neizrečno veselje in v neizmerno korist! Na delo torej!

Povesti. Spisal dr. Ivan Tavčar. V. zvezek. V Ljubljani. Založil pisatelj. Tiskala Ig. pl. Kleimayer & Fed. Bamberg. 1902. Vsebinska: „Mrtva srca“, povest. — „4000“. Času primerna povest iz prihodnjih dob. — Cena: broširani izvod 2 K 40 h, v platno vezan 3 K, v pol francoski vezbi 4 K 20 h. Za danes samo priporočamo ta najnovejši zvezek Tavčarjevih zbranih spisov svojim bralcem v nakupovanje, prihodnjic pa izgovorimo o njem kaj več.

Prešernova podoba. Kakor je že znano našim bralcem, je izdelal akademični slikar g. Alojzij Šubic v Celju „Prešernovo podobo“, ki jo prodaja, pomnoženo v barvotisku, po 48 K, ki se izplačujejo v mesečnih obrokih. Slika je izdelana fino in natančno ter se priporoča najbolj sama. Pač bi ne smele biti slovenske hiše brez nje! Za „Tovarišev“ naročnike posreduje drage volje v slučaju nakupa tudi naše uredništvo.

Vestnik.

Osebnosti. Gospica Božena Serneč, učiteljica na višji dekliški šoli v Ljubljani, je imenovana za učiteljico francoščine na c. kr. višji dekliški šoli v Pulju. — Učiteljski kandidat Janez Bračko v Negovi je dal slovo učiteljskemu stanu ter je imenovan poštnim praktikantom. — Umrl je eden izmed onih mož, ki so v času hrvaškega preporoda, v dobi ilirizma, izkušali spojiti vse Jugoslovane v eno celoto. Stjepan Hijašević — menda razen Ivana viteza Trnskega še edini Ilirec — je 89 let star zatislil za večno oči. Naši bratje Hrvati so izgubili z njim moža, katerega značaj je bil čist kot zlato, moža poštenjaka, kakršnih je malo dandanes. Slava njegovemu imenu!

Cesar — odstopi? Listi poročajo, da namerava naš cesar v teku tega leta odstopiti. To sklepajo iz tega, da se je prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand udeležil nagodbene konferencije, bil poprej pri Koerberju ter tudi sprejel ruskega ministra Lambsdorffa. Cesarja so baje politične in rodovinske razmere popolnoma utrudile, največ pa znana afera nadvojvode Leopolda in princezinje Lujize.

Nevedni doktorji svetega pisma ali pa lažnivi pačitelji resnice morajo biti naši pismonki, ki so skovali v koticu za liberalce imeniten stavek: No, nevedni vzgojitelji, ali ne veste, da je liberalce Kristus imenoval „gadjo zalego“, „pobeljene grobove“ i. t. d.? — Dasi smo „nevedni“ vzgojitelji in ni naša dolžnost, pečati se z branjem sv. pisma, ali vendar smo toliko poučeni, da lahko konstatujemo, da je „Slovenec“ imenitno falsificiral evangelij sv. Matevža (XXIII.) s tem, da je iztrgal 33. vrsto in jo hotel uporabiti za slovensko učiteljstvo. Ravno XXIII. poglavje evangelija sv. Matevža ni pisano za nikogar drugega kakor za tedanje pismo-uke ali naše sedanje doktorje teologije. Zaraditega hočemo navesti najmarkantnejša mesta tega poglavja. 1. Tedaj reče Jezus ljudstvu in učencem svojim, 2. govoreč: Na Mojzesov stol so sedli pismarji in farizeji. 3. Vse torej, karkoli vam reko izpolnovati, izpolnjujte in delajte. Po njih delih pa ne delajte; ker govore, pa ne delajo. 5. Vsa svoja dela pa delajo, da jih vidijo ljudje. Razširjajo si namreč napise in delajo velike robove oblačilom svojim. 6. In ljubijo prve prostore na gostijah in prve stole po shajališčih. 7. In pozdrave po ulicah in da jih ljudje imenujejo: Rabi! Rabi! (pri nas „gospod, gospod“). 14. Gorje pa vam, pismarji in farizeji, hinavci! da požirate vdovam hiše (ali pa hranilnične knjižnice „med živimi“), in na videz dolgo molite: zato boste prejeli ostrejo sodbo. 15. Gorje vam, pismarji in farizeji, hinavci! da prehodite morje in zemljo, da pridobite enega, ki se pojudi (dandanes: poklerkali); in ko se je pojubil, naredite iz njega peklenskega sina, dvakrat hujega od sebe. 24. Slepí vodniki, ki ocejate komarja, kamelo pa požirate. 25. Gorje vam, pismarji in farizeji, hinavci! da čistite sklenico in skledo zunaj, znotraj ste pa polni ropa in nepravilnosti. 27. Gorje vam, pismarji in farizeji, hinavci! da ste podobni pobeljenim grobovom, kateri se zde zunaj lepi, znotraj so pa polni mrtvaških kosti in vse nesnage. 28. Tako se kažete tudi vi ljudem zunaj pravične, znotraj ste pa polni hinavstva in hudobije. 33. Kače, gadja zalega, kako boste ubežali sodbi peklenskega ognja? — Tako sv. pismo! Prav jako bi vam svetovali, da nas nikar preveč ne spominjate sv. pisma, zakaj lahko vam še marsikaj citiramo iz njega, kar vam ravno ne bo prijetno donelo. In če ljudstvo pride do tega, da bo začelo čitati in izvajati nepopačen Kristusov nauk — potem boste slišali od njega besede, ki bodo za vas res — pretresljive.

Ljubljanske učiteljske knjižnice. Na Silvestrov večer lanskega leta je imel občinski svet ljubljanski sejo. V razpravo je prišla tudi prošnja c. kr. mestnega šolskega sveta, naj se nakaže raznim mestnim ljudskim šolam nekaj podpor, da si lahko nakupijo za pouk potrebnih učil. Poročevalec je bil obč. svetnik gosp. gimnazijski ravnatelj in nekdanji okr. šolski nadzornik A. Senekovič. Občinski svet je najprej odklonil prošnjo za 400 K, s katerimi bi se kupil drobnogled za ljubljanske ljudske šole. Takisto je odklonil občinski svet prošnjo, naj se dovoli ljubljanskim ljudskim šolam podpora po **25 K** (ta velikanski znesek!), da si izpopolnijo učiteljske knjižnice zlasti z metodiškimi knjigami. Kolike važnosti so take knjižnice, ve vsak, kdor ne pozna našega ljud. šolstva samo od zunaj. Učitelju morajo biti primerne in najpotrebnejše knjige vedno pri roki, da pogleda lahko vanje v vsakem slučaju in vsakem primeru. Zlasti dandanes, ko se gleda s pedantovsko natančnostjo na pravilno postopanje pri pouku, je treba vestnemu učitelju vedno brskati po dobrih metodiških knjigah, da mu je sree mirno, kadarkoli se mu odpro vrata v učilnico. Da bi si učitelj sam kupoval take knjige, je nemogoče že zaraditega, ker nima za to potrebnega denarja. Možje v VII. in VIII. plačilnem razredu seveda ne vedo, kolika umetnost je, dostojno skrbeti ljubljanskemu (in vsakemu drugemu) učitelju za svojo družino. Kdor ne pozna razner, je v vsakem primeru slab sodnik. No, učiteljski zbori nekaterih ljubljanskih ljudskih šol zlagajo sami med sabo mesečne prispevke, da si morejo nabaviti najpotrebnejših knjig. To seveda ni njihova dolžnost, to je njihova dobra volja, ki je vredna glasne pohvale! Ta dobra volja vsega učiteljstva se kaže tudi v tem, da si že od pravekov samo kupuje vse tiste potrebščine,

ki jih rabi šoli v prid, kakor n. pr. papir, svinčnike, peresa, tinto, itd. itd. Koliko žrtvuje nadalje učiteljstvo iz svojega za ubožne učence! Tega ni pri nobenem drugem stanu na svetu! Drugi dobivajo vsako leto v ta namen določeni znesek, ki seveda ni kdo ve kako velik, pa je vendarle znesek. Mi pa, ki imamo vsega v obilnosti, lahko kupujemo take stvari iz svojega. In sedaj bi nemara morali še za ljubljanske šole napravljati knjižnice, to pa že zato, ker so ponekod popolnoma ustavili prispevanja učiteljstva za okr. učit. knjižnice, ker vedo, kako trda prede vsakemu učitelju za novce! Ako bi ljubljanski občinski svet dovolil omenjene minimalne podpore, bi s tem ne pokazal samo važnosti učit. knjižnic primerne naklonjenosti, nego bi tudi učiteljstvu priskočil kolikor-toliko na pomoč. Čudno se nam torej zdi, da je glasoval proti tudi profesor in ravnatelj višje deklishe šole — torej tudi šolnik! — dr. L. Požar, ki pa je vendarle našel nekaj besed v prilog takozvani centralni knjižnici. Tako knjižnico (v miniaturo) ima že pravzaprav ljubljansko učiteljstvo, saj je znano vsemu svetu, da ima vsak okraj svojo okr. učit. knjižnico, in tako jo ima — zahvaljen bodi zakon! — tudi Ljubljana. Dosti knjig je v nji, dobrih in slabih. A to so knjige, ki so v nji le v enem izvodu, ki si jih morejo izposojati le posamezniki in to za več časa, zakaj knjige okr. učit. knjižnice so večinoma večja dela, ki jih ne prebavi človek v pol uri. Zato se nam pa zdi učiteljska knjižnica posameznih šol vse drugega pomena nego je okrajna (centralna) knjižnica. Kolikor se je dalo, je branil prošnjo in jo priporočal milosti naš tovariš obč. svetnik g. Dimnik. Ko je splavala prva po vodi, je predlagal, da se naj vsaj okrajni knjižnici zviša prispevek od 200 K na 300 K, ker daje doslej Ljubljana za okrajno učit. knjižnico najmanjši prispevek med vsemi okraji na Kranjskem. Žalibog, da je ostal tudi ta predlog v manjšini. In tako ostanemo lepo pri starem, kar je najceneje!

Ukovina na ljubljanskih ljudskih šolah odpravljena. Na predlog občinskega svetnika g. ravnatelja Šubica je sklenil občinski svet ljubljanski, da se v prihodnje odpravi ukovina na ljubljanskih ljudskih šolah. Ta sklep tudi mi z veseljem pozdravljamo.

Glas izmed ljubljanskega učiteljstva. Nekateri prijatelji so nam poslali vprašanje: Ali bi ne bilo umestno, da sklíče deželno „Slovensko učiteljsko društvo“ v kratkem shod, na katerega bi se povabilo vse kranjsko učiteljstvo in naši deželni poslanci, da vzamemo v pretres blažene sadove brezmiselne klerikalne obstrukcije v našem dež. zboru, ki je učit. pojedla vsaj povišanje kvinkvenij? — To umestno vprašanje pošiljamo v naglo rešitev imenovanemu društvu.

Iz okrajnega šolskega sveta za goriško okolico. V zadnji seji c. kr. okr. šol. sveta za goriško okolico se je potrdil proračun za l. 1903. V tem se je zvišala postavka „Pisarniški izdatki“ za 800 K in potpina potovalnim učiteljem na 260 K. — Šola za silo v Zapotoku se je izpremenila v redno in ekspositura v Dobravljah v samostojno enorazrednico. — V tej seji so se definitivno namestili: gg. Merljak Franc, nadučitelj v Batujah, Gorjup Ribard, učitelj v Avčah in Krajnik Franja, učiteljica v Ajdovščini. Nadalje so se dovolile nekatere podpore ter sklenilo izdajati koncem vsakega šolskega leta „Šolsko poročilo goriškega šol. okraja“. V odsek za izdavanje šol. poročila so bili izvoljeni g. okr. šol. nadzornik Finšger, nadučitelja Bajc in Križman ter Zega Miha, upokojeni nadučitelj in posestnik v Kanalu.

Učitelj — poslanec. Dne 29. decembra 1902 je bil izvoljen deželnim poslancem za kmetiške občine gradiščanskega okraja nadučitelj Falconer.

Regulacija učiteljskih plač na Ogrskem. Z Novim letom so uredili učiteljske plače na Ogrskem tako-le: Temeljna plača učiteljev in učiteljic je povišana na 1000 kron; stanarina je odmerjena s 600, 420, 360, 300 in 200 kronami. Učitelji, ki služijo v Budimpešti in na Reki, imajo poleg tega še mestno učno nagrado. V ta namen se je proračunska postavka za učitelje na Ogrskem zvišala na 1.000.000 kron. Učiteljice v državnih otroških vrtcih dobe plačo 800 kron, ki se zviša vsakih pet let za 100 kron, dokler ne preseže vsote 1300 kron. Stanarina je ona, kakor pri učiteljih ljudskih šol.

Iz Črne gore nam poročajo: Črnogorski knez Nikola je izdal ob priliki svojega godu nove reforme za Črno goro. Najvažnejši del novih zakonov je reorganizacija pravosodstva. Dosedaj so sodili razen kneza prvi junaki v deželi. Odslej naprej pa se nastavijo stalni sodniki, ki bodo popolnoma neodvisni od kneza. Državna preosnova obsega sledeče zakone: 1. o knežji vladi in civilnem svetu; 2. o civilnih uradnikih; 3. o sodnikovi oblasti; 4. o organizaciji sodišč; 5. o kompetenci sodišč v civilnih zadevah in 6. o kompetenci sodišč v kazenskih zadevah. Zakon o organizaciji vlade določa, da je na krmilu šest ministrov popolnoma po avstrijskem vzorec. Državni svet sestoji iz kneza, prestolonaslednika, metropolita, vseh ministrov, predsednika državne kontrole in članov, ki jih imenuje knez. Te nove reforme stopijo v veljavo 1. februarja t. l.

Listnica uredništva.

Kričeče nesoglasje med našimi dolžnostmi in pravicami, skrb za povzdigo stanu do stopnje, ki mu omogočuje dostojen obstanek, skrb za povzdigo šolstva sploh in narodove omike, nas sili k resnemu pa izdatnemu delu, da bomo pripravljene na tisti dan, ki mora priti. Naši neprijatelji nam očitajo neuspehe, zmanjšujejo vrednost resničnih naših uspehov, ne upoštevajo pa pri tem nikdar odločilnih momentov — zavornic napredka v šolstvu. Kadar prosimo pravice, kadar prosimo kruha, se nam da kamen, kadar se tirja od nas izpolnjevanje dolžnosti, se kaže na zakon, katerega treba — seveda samo v tem oziru — izpolniti do pičice. Odrekati bi se nam moral opravičeno vsak pravni čut, prištevati bi se morali mi, učitelji naroda, patentiranim izkoriščevancem vseh drugih stanov, ako bi le molčali in trpeli. Ne bomo! Vsak tovariš, vsaka tovarišica, komur je mar izboljšanje našega bednega stanja, naj zbira z ozirom na razmere svojega službenega kraja resničnih, stvarnih in točnih podatkov o našem šolstvu, držec se pri tem sledečih točk: 1. Življenjske razmere, plača, postranski zaslužki. Stanovanje, hrana, obleka. Družina, vzgoja otrok, boleznit. 2. Šola. Poslopje, sobe, učila, klopi, šolske knjige, vrt, telovadišče. 3. Šolsko obiskovanje. Neopravičene zamude. Kako se postopa proti zanikrnim staršem. Se li napovedane denarne kazni res iztirjajo? 4. Število otrok (na posameznika). — Pisarije. 5. Je li in zakaj je pouk pol dneven? 6. Krajni šolski svet. 7. Kako vplivajo ti faktorji v fizičnem in moralnem oziru na učiteljstvo. Nervoznost, kratkovidnost, revmatizem — črt do poklica, zavest o izgubljenem življenju, neznačajnost itd. 8. Ali more učiteljstvo v takih razmerah vztrajati, ali more dobro vzgojevati in poučevati? Ni li to na ogromno škodo učencem, narodu? — Gosp. V. R. v K. Takih spisov ne mislimo več priobčevati v svojem listu, ker se temu upirajo naši naročniki. Poslali smo pa Vaš spis „Popotniku“, ki ga gotovo priobči. — Krajni šolski svet na Trebelnem. Svetopisemske slike starega in novega zakona veljajo na kartonu napete 24 K ter se dobivajo pri Hölzlu na Dunaju ali tudi potom vsake ljubljanske knjigotržnice.

Ne zabite „Učiteljskega konvikta“!

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Št. 2518.

Kranjsko.

Na enorazrednici v Ambrusu je razpisana služba učitelja-voditelja s postavno plačo in prostim stanovanjem v stalno, oziroma začasno nameščenje.

Ako ne bi bilo za tako nameščenje sposobnih prosilcev, se bo postavila kaka pomožna učiteljska moč.

Prošnje je vlagati do 20. januarja t. l. pri c. kr. okr. šolskem svetu v Rudolfovem.

C. kr. okr. šolski svet Rudolfovo, dne 22. decembra 1902.

Alabaster-kreda

je najboljša, ker je brez peska.

100 kosov velja K 1-60.

Vsem šolskim vodstvom jo najtopleje priporoča tvrdka

J. Giontini, Ljubljana.

Vse po zaslugah.

Spisal Vojanov.

Pred Božičem, v četrtek zjutraj, je potkal vladni sluga na kuhinjske duri učitelja Korvina. Veliko pismo je vzel iz torbe.

„Za gospoda učitelja Korvina.“

Ko je prinesla učitelju Korvinu sključena ženica, mati njegova, pismo, je prešteval oni — mož srednje postave, čokat, s črno, pristriženo brado — v nezakurjeni sobi, okna so bila polna ledenih cvetic, zadni denar pa premišljeval, kaj je nujnejšega treba kupiti za praznike.

„Od vlade je.“

Da bi gospod vladni svetnik rad govoril z učiteljem Korvinom, je stalo v pismu, in sicer kakor hitro mogoče.

„Kaj neki hoče? Kakor hitro mogoče, to se pravi takoj.“

Obleče črno obleko, vzame iz omare petnajst let stari, a še čedni cilindar, spomin na maturo, pa se napoti k svetniku, ki uraduje v svetli, dobro zakurjeni, parketovani sobi nove vladne palače. Postaran, gostobeseden, pravzaprav blebetav mož ta svetnik. Sedel je za mizo, pušil smodko in gledal malomarno njen, v dolgih trakih valeči se dim. Ob vstopu učitelja Korvina je vstal.

„Ponižno se klanjam, gospod svetnik! Oprostite, pozvali ste me.“

„Aha, ste prišli, dragi moj? Da, da, se že spominjam.“

Veste, med nama rečeno, saj me razumete, govori se, gospod učitelj, da ste si zadnji mesec izposodili petak od hišnega gospodarja. Tega ne morem verjeti, nikakor ne. Kaj ne, da ni res?“

„Pa je bilo tako!“

„Za Boga, gospod učitelj! Pa sem tudi čul, da imate še druge dolgove. Vidite, tega ne verujem, ne morem verjeti. Učitelj pa dolgove — to se ne strinja. To kratko in malo ni res!“

„Tudi to je istina.“

„Moj Bog, gospod učitelj, kako padamo, kako padamo! Kje in kako naj vas zagovarjam; ni mi mogoče. Pa kam devljete denar? Saj dobite vendar mnogo denarja. In še oženjeni ste. Vedno ste lahko doma. Pa tudi ne potrebujete toliko, kakor drugi ljudje. Če mi, gospod učitelj, ne izhajamo s svojimi dohodki, mi, no, to že ni tak čudež! Saj veste, saj razumete, kako nanese naše dostojanstvo, tuintam šampanjec, gledališče, sploh v družbi se denar izda. Kaj? Ali razumete? To pa more biti, v primerni družbi, seveda. A vam tega ni treba. Če pijete vino, imate drugo jutro izmučeno glavo. Gospod učitelj, in šola? Joj, joj, tega ne razumem. In videl sem vas pred pol leta igrati bilard. Jaz, jaz niti ne poznam te igre. Povejte mi odkrito, zakaj, zakaj delate dolgove, dol—go—ve . . .“

„Zakaj, gospod svetnik? Lopov bi moral biti, da nimam dolgov. Osem nas je doma. Osem nas živi ob tisti moji